

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 442/2019-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť sťažovateľa ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Peter Rak, s. r. o., Masarykova 13, Prešov, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Rak, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 14/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo ■■■■■ na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 14/2013 porušené boli.

2. [REDACTED] priznáva finančné zadostúčinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. [REDACTED] priznáva trovy konania v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie Peter Rak, s. r. o., Masarykova 13, Prešov, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 442/2019-17 z 19. novembra 2019 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 14/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“). Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 11. februára 2013 okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu smrti jeho syna v dôsledku zanedbania lekárskej starostlivosti a nesprávne

poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o tejto žalobe sťažovateľa.

3. Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd spôsobuje v jeho veci priet'ahy a že za šesť rokov nebolo v tejto veci uskutočnené ani len jediné pojednávanie.

4. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené, a súčasne sa domáha, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 14 000 € a náhradu trov konania.

II.

Vyjadrenie odporcu a replika sťažovateľa, chronológia úkonov okresného súdu v napadnutom konaní

5. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie k ústavnej sťažnosti a zároveň ho vyzval, aby ústavnému súdu oznámil, či trvá na ústnom pojednávaní vo veci.

6. Predseda okresného súdu v podaní sp. zn. 1 Spr V 811/2019 z 10. decembra 2019 uviedol, že v tejto veci súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. K okolnostiam danej veci odkázal na svoje vyjadrenie z 23. júla 2019 vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 278/2019, ktorá sa týkala namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru iného účastníka napadnutého konania. V označenom vyjadrení poukázal na obdobia nečinnosti v určitých úsekoch napadnutého konania, ktoré mali byť dôsledkom nepriaznivej personálnej situácie na okresnom súde.

7. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení z 12. decembra 2019 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania a poukázal na to, že sťažovateľ nemôže niesť zodpovednosť za nedostatočné personálne obsadenie súdu a že nemôže úplne súhlasiť ani s tvrdením, že ide o zložitú právnu vec. Okrem toho sťažovateľ ešte v roku 2014 zaplatil z vlastných zdrojov znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že jeho nebohému synovi nebola správne poskytnutá zdravotná starostlivosť.

8. Keďže právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu súhlasili s upustením od ústneho pojednávania v tejto veci, ústavný súd od ústneho pojednávania upustil, keď dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 37 C 14/2013 zistil, že v napadnutom konaní boli uskutočnené tieto úkony:

- 13. februára 2013 žalobcovia doručili okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti,
- 17. apríla 2013 okresný súd zaslal žalobcom výzvy na zaplatenie súdneho poplatku,
- 6. mája 2013 žalobcovia doručili okresnému súdu žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 4. júna 2013 okresný súd zisťoval výzvami adresovanými viacerým subjektom majetkové pomery žalobcov,
- 14. júna až 15. júla 2013 boli okresnému súdu doručené odpovede na jeho výzvy týkajúce sa majetkových pomerov žalobcov,
- 12. novembra 2013 okresný súd zaslal žalobu žalovanej strane,
- 25. novembra 2013 žalovaný doručil okresnému súdu vyjadrenie k žalobe,
- 20. februára 2014 bol okresnému súdu doručený návrh žalovanej strany, aby povolil prístupenie poisťovne do konania ako vedľajšieho účastníka na žalovanej strane,
- 4. marca 2014 okresný súd zaslal ďalšie výzvy na zisťovanie majetkových pomerov žalobcov,
- 31. marca až 5. mája 2014 boli okresnému súdu doručené odpovede na jeho ďalšie výzvy týkajúce sa majetkových pomerov žalobcov,
- 27. júna 2014 okresný súd vydal uznesenia o čiastočnom oslobodení žalobcov od platenia súdnych poplatkov za žalobný návrh,

- 19. augusta 2014 poisťovňa žalovanej strany súhlasila so svojím vstupom do konania,
- 9. septembra 2014 okresný súd vyzval žalobcov, aby sa vyjadrili k vstupu vedľajšieho účastníka (poisťovne, pozn.) do konania,
- 12. októbra 2014 okresný súd doručil žalobu vedľajšiemu účastníkovi,
- 28. mája 2015 žalobcovia predložili okresnému súdu znalecký posudok,
- 24. augusta 2015 žalobcovia žiadali, aby okresný súd nariadil pojednávanie,
- 17. decembra 2015 okresný súd nariadil pojednávanie na 1. február 2016,
- 7. januára 2016 sa žalovaný vyjadril k znaleckému posudku žalobcov,
- následne bolo pojednávanie nariadené na 1. február 2016 zrušené pre účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- 5. februára 2016 žalovaný doručil okresnému súdu otázky na znalca,
- 3. marca 2016 žalobcovia doručili okresnému súdu svoje otázky na znalca,
- 12. októbra 2016 okresný súd ustanovil znalca z príslušného odboru pre účely vyhotovenia znaleckého posudku,
- 3. januára 2017 okresný súd zaslal súdny spis ustanovenému znalcovi,
- 17. februára 2017 vedľajší účastník na žalovanej strane oznámil okresnému súdu z dôvodu procesnej bezpečnosti v dôsledku právnej úpravy, že v predmetnom konaní naďalej vystupuje popri žalovanom na jeho strane ako intervenient,
- 27. februára 2017 ustanovený znalec požiadal okresný súd o doplnenie listinných podkladov potrebných na vyhotovenie znaleckého posudku,
- 27. novembra 2017 okresný súd vydal uznesenie, ktorým nariadil žalovanému, aby ustanovenému znalcovi poskytoval potrebnú súčinnosť,
- 28. decembra 2017 žalovaný oznámil okresnému súdu, že znalcovi poskytuje všetku potrebnú súčinnosť,
- 8. januára 2018 žalobcovia žiadali okresný súd o urýchlené konanie,
- 26. apríla 2018 okresný súd urgoval ustanoveného znalca na predloženie znaleckého posudku,
- 25. októbra 2018 okresný súd uznesením uložil znalcovi poriadkovú pokutu vo výške 150 €,
- 26. októbra 2018 okresný súd zaslal znalcovi ďalšiu urgenciu,

- 4. februára 2019 okresný súd zaslal podnet Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na preskúmanie postupu ustanoveného znalca v predmetnom konaní pri výkone znaleckej činnosti a zároveň zaslal druhú urgenciu znalcovi,
- 3. mája 2019 okresný súd uznesením zrušil svoje predošlé uznesenie o ustanovení znalca a vyzval znalca na vrátenie súdneho spisu,
- 31. mája 2019 znalec vrátil okresnému súdu súdny spis,
- 10. júna 2019 okresný súd stanovil termín súdneho pojednávania na 14. október 2019,
- 14. októbra 2019 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účel nariadenia znaleckého dokazovania,
- 21. októbra 2019 uznesenie o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania žalovanou.

III.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom stanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

13. Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

IV.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a posúdenie vecí ústavným súdom

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

15. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzali zbytočným prietahom, konali hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02,

III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

18. Pokiaľ ide o zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní, ktorého predmetom je ochrana osobnosti, ide o posúdenie zodpovednosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti za smrť pacienta. Rozhodovanie v obdobných veciach býva zložitejšie nielen po právnej stránke, ale najmä po stránke skutkovej. V tejto súvislosti však ústavný súd konštatuje, že ani faktická zložitosť sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prieťahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu vrátane jeho nečinnosti (I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03, III. ÚS 377/09). V posudzovanom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a vypracovanie písomného stanoviska znalca trvalo neprimerane dlho, avšak dôvodom nebola náročnosť veci, ale nedostatočná komunikácia okresného súdu s ustanoveným znalcom, čo možno pripísať skôr na vrub neefektívnej činnosti súdu ako faktickej zložitosti prejednávanej veci.

19. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prieťahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ sa nepričinil o neprimerané predĺženie napadnutého konania, čo napokon netvrdil ani okresný súd.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Z doterajšieho priebehu konania vyplýva, že v procesnom postupe okresného súdu sa opakovane vyskytovali obdobia neodôvodnenej nečinnosti (napr. obdobie od 12. októbra 2014 do 28. mája 2015 v trvaní 7 mesiacov, obdobie od 3. marca 2016 do 12. októbra 2016 v trvaní 6 mesiacov, obdobie od 27. februára 2017 do 27. novembra 2017 v trvaní 9 mesiacov, obdobie od 26. apríla 2018 do 25. októbra 2018 v trvaní

6 mesiacov), keď okresný súd nevykonával v napadnutom konaní žiadny úkon. V napadnutom konaní teda došlo k neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu, ako aj k zjavne neefektívnemu postupu okresného súdu, keď po predložení znaleckého posudku žalobcami a po ich žiadosti o nariadenie pojednávania (24. augusta 2015) najprv okresný súd nariadil súdne pojednávanie na 1. február 2016 a následne ho zrušil z dôvodu potreby vykonania znaleckého dokazovania. Po ustanovení znalca (12. októbra 2016) okresný súd uznesenie o ustanovení znalca zrušil (3. mája 2019) bez toho, aby bol vyhotovený znalecký posudok, a následne znova nariadil súdne pojednávanie na 14. október 2019.

21. Znalec po vrátení súdneho spisu okresnému súdu uviedol, že v konaní nemohol vyhotoviť znalecký posudok, pretože čakal, že mu okresný súd doplní podklady potrebné na dokončenie znaleckého posudku. Okresný súd bol ale presvedčený, že po vydaní uznesenia z 27. novembra 2017, ktorým nariadil žalovanému poskytnúť súčinnosť súdom ustanovenému znalcovi, už znalec nepotrebuje žiadne ďalšie podklady. Uvedené možno taktiež považovať za neefektívny postup súdu, ktorému sa dalo vyhnúť lepšou komunikáciou so znalcom.

22. Vo vzťahu k argumentácii predsedu okresného súdu o nevyhovujúcej personálnej situácii na okresnom súde ústavný súd uvádza, že systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu strán v súdnom konaní. Taktiež mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (I. ÚS 119/03), resp. preťaženosťou príslušných súdnych oddelení. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu totiž nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezavádzajú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06).

23. Vychádzajúc z uvedeného, dospel ústavný súd k záveru, že nečinnosťou, ako i neefektívnym a nesústređeným postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a primerané finančné zadost'učinenie

24. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou vo veci konal.

26. Vzhľadom na to, že ústavný súd už opakovane prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov (v prípade žalobcu vo 4. rade [REDACTED] – I. ÚS 278/2019 z 10. septembra 2019 a žalobcu v 3. rade [REDACTED] – II. ÚS 187/2019 z 12. septembra 2019), opätovne mu tento príkaz nedával a ústavnej s'ťažnosti v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

28. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

29. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

30. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

31. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 14 000 €, ktoré odôvodňuje zásahom do jeho emocionálnej sféry v dôsledku úmrtia syna, keď dôvod a príčina jeho smrti nebola objasnená ani po šiestich rokoch od začatia konania.

32. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

33. Vzhľadom na konštatované zbytočné prieskumy a nesústreďený a neefektívny postup okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy aj predmet napadnutého konania a správanie sťažovateľa, považoval ústavný súd priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie (porovnaj II. ÚS 187/2019; bod 3 výroku tohto nálezu).

IV.

Trovy konania

34. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

35. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním právnym zástupcom. Sťažovateľ si uplatnil túto náhradu trov konania vo výške 415,51 €.

36. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2018, ktorá bola 980 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2019. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2019 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 163,33 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 9,80 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 173,13 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2019, t. j. za dva úkony 346,26 €. Keďže Advokátska kancelária Peter Rak, s. r. o., je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“), čo bolo preukázané zaslaním kópie osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda celkovo priznal úhradu trov vo výške 415,51 € (bod 3 výroku tohto nálezu).

37. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

38. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu